

عنوان مقاله:

مقایسه اثرات قرص های اتیسترون و کنتراسمین بر یافته های بالینی و بیوشیمیایی هیپراندرژنیسم و پارامترهای متابولیک بیماران مبتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک: یک کارآزمایی بالینی تصادفی

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره 23، شماره 6 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مینا امیری - استادیار غدد تولید مثل، مرکز تحقیقات اندوکرینولوژی تولید مثل، پژوهشکده علوم غدد درون ریز و متابولیسم شهید بهشتی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

راضیه بیدهدی - دکترای تخصصی آمار زیستی، مرکز تحقیقات اندوکرینولوژی تولید مثل، پژوهشکده علوم غدد درون ریز و متابولیسم شهید بهشتی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

فاطمه ناهیدی - دانشیار گروه مامایی و بهداشت باروری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

فهیمه رضوانی تهرانی - استاد غدد تولید مثل، مرکز تحقیقات اندوکرینولوژی تولید مثل، پژوهشکده علوم غدد درون ریز و متابولیسم، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: امروزه انتخاب کنتراسپتیو با بیشترین اثرات ضد آندروژنی، یک چالش مهم در درمان بیماران مبتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک (PCOS) است. مطالعه حاضر با هدف مقایسه اثربخشی قرص های اتیسترون و کنتراسمین بر پیامدهای PCOS انجام شد. روش کار: این مطالعه کارآزمایی بالینی تصادفی در سال ۹۶-۱۳۹۴ بر روی ۱۰۸ بیمار مبتلا به PCOS مراجعه کننده به درمانگاه غدد پژوهشکده غدد درون ریز و متابولیسم دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی تهران انجام شد. بیماران به صورت تصادفی در یکی از گروه های مداخله با قرص های اتیسترون یا کنتراسمین قرار گرفتند. پیامدهای مورد بررسی شامل: پارامترهای آندروژنیک، بالینی و متابولیک در وضعیت پایه، ماه سوم و ششم درمان بود. اندازه گیری های بالینی، هورمونی و متابولیک، با استفاده از پرسشنامه های استاندارد، ابزارهای بیوفیزیولوژیک و کیت های تشخیصی آزمایشگاهی انجام شد. به منظور بررسی اختلاف بین دو گروه درمان از مدل آماری معادلات برآورد تعمیم یافته استفاده شد. میزان p کمتر از ۰/۰۵ معنی دار در نظر گرفته شد. یافته ها: پس از ۳ ماه درمان، میزان آندروژن ها بین دو گروه درمان تفاوت معنی داری نداشت (۰/۰۵/۰p). نتیجه گیری: مصرف کنتراسپتیوهای حاوی سیپروترون استات در مقایسه با فرآورده های حاوی دروسپیرنون با بهبود بیشتر هیپراندرژنیسم بیوشیمیایی همراه است، در حالی که این ترکیبات می توانند موجب دیس لیپیدمی و افزایش فشارخون در بیماران مبتلا به PCOS گردند.

کلمات کلیدی:

پروژستین، سندرم تخمدان پلی کیستیک، کنتراسپتیو، هیپراندرژنیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1704001>

